

tro andet, saa meget mindre som de Mænd, der have afskediget ham, ere de samme som for 1½ Aar siden ansatte ham som Forstander. Man kan altsaa ikke mistænke disse Mænd, som ere hans Klassefæller og personlige Venner — det gælder i alt Fald de to af dem — for, at de skulde nære nogen særlig Uvillie mod ham. Naar man afskediger ham, er det sikkert paa Grundlag af et Materiale, som er ganske omfattende. I øvrigt vil jeg tro, at man i nogen Grad har valgt at gøre Kaptajn Haase til Syndebuk for aarelange Misgreb vedrørende Børnenes Opdragelse paa Jægerspris. Skaden er ikke at søge hos den enkelte tilfældige Forstander eller Plejemoder, men i hele det upædagogiske og altfor ensidige Opdragelsessystem, der har været raadende paa Jægerspris. Jeg ved ikke af, at jeg i nogen som helst Henseende har gjort Kaptajn Haase eller de øvrige Personer, der have været knyttede til Anstaltens Ledelse, Uret.

Med Hensyn til den omtalte Pige skal jeg sige, at jeg har søgt at tilvejebringe de udførligste Oplysninger, som det vel var muligt. Denne unge Pige bliver nu, hvis det ikke allerede i Dag er sket, indlagt paa et Hospital. Den første Lægeerklæring, som det ærede Medlem omtalte, skyldtes en mere overfladisk, ikke særlig grundig Undersøgelse af Pigebarnet, men hun blev derefter underkastet en Undersøgelse paa Poliklinikken i Frederiksborggade, og derefter meddelte man hendes Plejemoder, at hun overhovedet ikke maatte arbejde ved nogen Art af Arbejde, let eller svært, at hun øjeblikkelig maatte til Ro og skulde have særlige Styrkningsmidler. Den 11. November afgiver Læge Schmidt følgende Erklæring: „Sarah Sørensen, 14 Aar, Plejedatter af Enken Ranthe, Gl. Mønt 37, er i Dag undersøgt af mig. Hun gør Indtryk af at være noget sløv og indskrænket, Organerne ere sunde“ . . . (Formanden ringer) . . . Jeg skal straks være færdig, Hr. Formand —: „hun lider af en ret stærkt udviklet Rygradsskævhed (habituel Scoliose) samt af en — næsten afløben — Hudlidelse (Helvedsild) i øverste Del af Underlivets højre Side. Højre Øre er Sæde for en kronisk Mellemørebetændelse.“

Denne lille, svage og spinkle Pige paa 14 Aar, der lider af 3 forskellige Sygdomme, sender Stiftelsen Jægerspris — ikke Kaptajn Haase, men Plejemoderen — ud til en fattig-fornem Proprietær — thi saadanne Folk var det, hun skulde være hos — for at udføre strengt Arbejde!

Naar jeg saa holder denne unge Pige tilbage, for at hun kan faa Hospitalsindlæggelse, gør jeg kun min Pligt.

N. C. Jensen: Dette sidste har jeg intet at bemærke til. Jeg har kun overfor det ærede Medlem og overfor de graverende Paastande i „Kolding Socialdemokrat“ villet paavise det urigtige i alle de i dette Blad fremsatte Angreb, og jeg lagde heller ikke Mærke til, at det ærede Medlem fremdeles paatog sig Forpligtelsen til at komme baade med Tøj og Kommode.

Henrik Nielsen: Enhver, som har fulgt de Forhandlinger, som have fundet Sted herinde, efter at det radikale Venstres Regering er kommen til Roret, vil sikkert have faaet det bestemte Indtryk, at man ikke i overvældende Grad er taknemmelig for, at vi have faaet en radikal Venstregering. Den er allerede bleven kritiseret baade for, hvad den har gjort, og hvad den ikke har gjort, og hvad den muligvis vil gøre, og det forekommer mig, at man i denne Kritik har været lidt for langt ude, har ligefrem søgt at finde Angrebepunkter, som efter min Mening have været latterlig ringe. Nu kan det maaske tilgives ud fra rent menneskelige Synspunkter, at man er noget bitter ved paa en Gang uden Varsel at blive sat fra Bestillingen. Men naar man samtidig indrømmer, at den Stilling, det radikale Venstres Regering indtager, langt fra er misundelsesværdig, ja endog ligefrem fortvilet, var det i Grunden Straf nok, at man satte dem til at regere under de nuværende fortvilede politiske Forhold. Det forekommer mig, at naar det er vor Opgave herinde først og fremmest at se paa Landets Vel, og man indrømmer fra alle Sider, at den Situation, hvori vor finansielle Stilling i Øjeblikket befinder sig, er i allerhøjeste Grad uheldig, saa skulde man snarere gøre alt, hvad man kan, for at hjælpe Regeringen ud over disse Vanskeligheder og søge at støtte den efter Evtne. I Stedet forekommer det mig, at man søger at gøre dem Helvede saa hedt som muligt.

Der er en Ting, som meget stærkt har interesseret Medlemmerne af de forskellige Venstregrupper, og det er den Støtte, som Socialdemokratiet har tilsagt det radikale Venstres Regering. Man interesserer sig for at undersøge, hvorvidt den nu overhovedet er noget værd, og man har da med Begærlighed grebet en Udtalelse, som Socialdemokratiets Ordfører,